

'DE BLIK VAN KINDEREN IS VEEL OPENER DAN DIE VAN VOLWASSENEN'

Met kunst is het zoals met sterke kaas: je kan nooit vroeg genoeg beginnen om het te leren smaken. Daarom kan je deze zomer je kinderen van vijf tot vijftien inschrijven in één van de 49 (!) zomerateliers van de Antwerpse musea. Op het einde van de dag zullen ze je dan verrassen met een eigen kunstwerkje. Trek dus je meest enthousiaste ooh's en aah's al maar uit de kast.

De zomerateliers voor kinderen bestaan al zeven jaar, en er komen er elk jaar bij. De verveling als de school wegvalt, de behoefte van de ouders om eens een dagje alleen te zijn, de vraag of het ukje misschien wel een nieuwe Jan Fabre wordt... het zijn voor de vuist weg enkele redenen die het succes kunnen verklaren. Voor een meer gefundeerde uitleg trok Zone03/ met Nele Vervoort, coördinatrice van de ateliers, het dek van museumboot De Westhinder op.

Zijn musea dan niet gebouwd om jongeren te pesten?

Nele Vervoort: 'Je lacht er mee, maar musea hebben inderdaad een weinig kindvriendelijk imago. Nu, dat valt in Antwerpen wel mee, en dat heeft zeker te maken met de zomerateliers.'

Vanwaar hun succes?

Vervoort: 'Volgens mij gewoon omdat de kinderen het leuk vinden. Kleintjes die tegen hun zin door hun ouders naar een atelier worden

Nele Vervoort: 'De ateliers die de tieners het meest aanspreken, zijn die in het Fotomuseum en het Modemuseum, de al iets meer 'trendy' musea.'

gestuurd 'waar aan kunst wordt gedaan', zullen er wel bij zijn. Maar het is vooral de creatieve aanpak die de kinderen zelf motiveert om te komen. Het is uiteraard niet de bedoeling ze een monotone rondleiding te geven. Als ze al een schilderij of een beeld bekijken, dan staat dat volledig in functie van de doe-

KMSKA

opdracht die ze achteraf krijgen. Zo is er een atelier waar de kinderen in de voormiddag naar het museum Mayer van den Bergh gaan, om daar op de schilderijen de feestkledij van vroeger te bestuderen. De kinderen tekenen ze na, en in de namiddag zoeken ze stoffen uit die het best bij hun schetsjes passen. Dan trekken ze in hun bonte uitrusting naar het Rubenshuis, waar hen een feestbanket staat te wachten. Twee jaar geleden hebben we daar een enquête afgenomen over wat de kinderen het leukst vonden. Zal ik even voorlezen?

Ga je gang

Vervoort: 'Het is een tekstje van de achtjarige Arthur: *'Het leukst was het verkleiden en het zoeken want dan kun je je mooi maken en dan moet je ook echt stoffen zoals vroeger want dat mag je doen, en ik heb het meeste bont en vroeger was je dan de belangrijkste en ik heb ook een bijnaam: James Veel Bont!'*, Grappig, hé.'

Wat voor leukis valt er bijvoorbeeld hier op de Westhinder te beleven?

Vervoort: 'Belangrijk om weten is dat deze boot een lichtschip was, een soort drijvende vuurtoren, het laatste zelfs dat op de Noordzee rondvoer. Eerst gaan de kinderen naar een tentoonstelling in het Scheepvaartmuseum over lichtschepen, waar ze de taken van de bemanning leren kennen. Daarna komen ze naar hier voor een rollenspel, met matrozen, een kapitein en een scheepskok.'

AFROKAPSEL

Mogen de ouders ook meedoen?

Vervoort: 'Nee, maar in het Middelheimmuseum is er een atelier waar de kleuters van vijf onder begeleiding moeten staan van een volwassene -papa, mama, tante, opa, noem maar op. Ze gaan er samen uitpluizen of beelden kunnen bewegen. Het antwoord lijkt eenvoudig, maar is het niet. Sommige beelden suggereren beweging, maar anderen kunnen ook écht bewegen. Tijdens het atelier achteraf maken oud en jong dan samen een bewe-

gend beeld. Het atelier heet toepasselijk: *Wiebel - wiebel!*

Een beginnende tiener zal waarschijnlijk wel andere interesses hebben...

Vervoort: 'De ateliers zijn op leeftijd gemaakt, dus een puber van vijftien zal nooit bij een kind van tien zitten. De interesses liggen ook vaak al ergens anders. De ateliers die de tieners het meest aanspreken, zijn die in het Fotomuseum en het Modemuseum, de al iets meer 'trendy' musea. Zo leer je in het Fotomuseum een digitale camera optimaal gebruiken, en in het Modemuseum kan je onder begeleiding een eigen afropaksel ontwerpen. Maar ook voor de jongeren is het aanbod enorm groot, té groot om bij elk atelier stil te staan.'

Hoe diep moeten de ouders of de suikertantes in de buidel tasten?

Vervoort: 'De ateliers kosten 7,5 euro voor een halve dag. Sommige duren een hele dag, andere zelfs drie dagen. Dat lijkt duur, maar is het volgens mij niet. Ten eerste bladen we de kinderen iets aan dat ze thuis niet kunnen doen: etsen bijvoorbeeld, of boekjes maken. Ten tweede is het materiaal dat de kinderen gebruiken in de prijs inbegrepen, en komen ze naar huis met een zelfgemaakt kunststukje. De boterhammetjes voor 's middags moeten ze wel zelf meebrengen. Ten derde hebben we professionele begeleiders, die helemaal niet streng hoeven op te treden omdat we de groepen klein houden, met twaalf kinderen per atelier.'

Zijn de ouders verzekerd tegen een destructieve kinderhand?

Vervoort: 'Natuurlijk. De kinderen mogen ook niet zomaar elk beeld aantaken. En als er een Wim Delvoye staat, zal die veilig achter slot en grendel worden gezet.' (IVO)

Voor een volledig overzicht van de 49 ateliers, zie website

<http://museum.antwerpen.be/kids/nl/zomerateliers.shtm>. Infoboekje te bestellen op 03/206.03.58.

Reservatie via vzw Prospektia op 03/203.95.85. Minstens vijf dagen op voorhand inschrijven!

KINDEREN HEBBEN GEEN FILTERS

'Ouders hoeven helemaal geen angst te hebben dat de kinderen stukken zullen maken', bevestigt Femke Bauwens, begeleidster van drie ateliers in het MuHKA. 'Integendeel, de kleintjes hebben veel meer ontzag voor beelden dan volwassenen, zelfs voor kunst in het algemeen.' Dat is ook de reden waarom Femke zo graag haar zomervakantie opgeeft om met kinderen in een museum te kruipen: 'Ik had toen ik begon een beetje de vrees dat de ateliers werden gezien als een veredelde babysit. Al snel merkte ik dat het veel interessanter is om te werken met kinderen dan met volwassenen. De blik van kinderen is veel opener dan die van volwassenen. De opmerkingen die soms uit een kindermond komen kan je zelf nooit bedenken, niet als kunstenaar en niet als kunstkenner. Ze hebben het talent om meteen de kern van een werk beet te hebben. Volwassenen hebben vaak moeite om nog een vrije blik op kunst te hebben, ze kijken met te veel filters om verwonderd te kunnen zijn.' Femke vermijdt zo veel mogelijk van haar ateliers een 'vrijblijvend knutseldagje' te maken. Ze wil de kinderen vooral meegeven dat je op verschillende manieren naar kunst kan kijken. 'Ik probeer ook andere disciplines aan bod te

laten komen, zoals theater en dans. Ik vertrek daarbij altijd vanuit het kijken naar kunst, om dan bijvoorbeeld theater te gebruiken om de kunstwerken in een ander licht te zien.' Zo toert in het atelier *Het kunstwerk staat er, nu nog theater* Femke het MuHKA om in een groot podium, en deelt ze in de vier seizoenen werken in volgens de vraag bij welk seizoen ze het best passen. Daarna maken de kinderen een eigen kunstwerk, dat de vier seizoenen door elkaar mengt. Tijdens *Gezocht: helden en heldinnen* verzinnen de kinderen een heldenverhaal op basis van de kunstwerken, die dan in de vertelling een rol krijgen.'

Femke Bauwens: 'De kleintjes hebben veel meer ontzag voor beelden dan volwassenen.'